

Rozhlas.cz, 10. 5. 2017

Lidé po amputaci dokážou i nemožné. Musí ale chtít, říká fyzioterapeutka

„Už zase jde ta tyranka. Ta mě zase zmučí.“ I to od svých pacientů občas slyší fyzioterapeutka Hana Kohoutová. „Oni to ale myslí v dobrém. Pacienti po amputaci vědí, co s nimi chceme dělat a proč je mučíme,“ dodává.

Při své práci se setkává s neštěstím a smutkem, ale i s velkou vůlí a radostí. „Když klienti odcházejí, mají úsměv na rtech a už přemýšlejí, co budou dělat. To je ten největší dar mé práce,“ říká fyzioterapeutka Hana Kohoutová z Rehabilitační kliniky Malvazinky.

Opuštěním kliniky ale její práce nekončí. Rehabilitace pokračuje po celý život. Pacienti musí dál cvičit, trénovat a konzultovat změny protéz. A právě ty se v posledních letech proměnily snad nejvíce. Laik už dnes téměř nepozná, že proti němu jde člověk s protézou.

“ „Když někdo nechce, tak si sedne na vozík a já ho nerozhodím, ani kdybych za ním docházela několikrát denně. Důležitá je motivace, kterou jim může přinést třeba skupinová terapie. “

Hana Kohoutová

Materiály jako dřevo a kov nahradil silikon a karbonová vlákna. Protézy jsou lehké, pružné, často anatomicky tvarované. Existují i bionické kolenní klouby, které zachovávají fyziologickou lokomoci chůze. Možnosti ale limituje pojistovna

Foto: CC0 Public domain

Důležitá je motivace

„Pamatuju doby, kdy se lidé bez končetiny zavírali do ústavů, abychom je neviděli. Dnes pacientům říkám, aby se protézu nebáli ukazovat. Ať každý vidí, že to dokázali,“ říká lektorka Školy chůze. Věk přitom nehraje roli. Důležitá je motivace, která může být silnější u sedmdesátníka než u teenagera.

Všechno je v hlavě. Včetně například fantomových pocitů a bolesti. „U těch prvních vás může třeba jen svědit palec. Ale bolesti mohou být nepříjemně intenzivní. Pacienti mi to popisovali, že je to jako by se jim do kotníku zakousnul včák.“

Kdo chce, dokáže i nemožné

Občas je také třeba si od protézy odpočinout a nechat pahýl zhojit. „Ale zvlášť u mladších pacientů by se mělo dojít k tomu, aby člověk ráno vstal, nasadil protézu a teprve večer ji zase sundal. Aby se stala součástí těla.“

To samozřejmě není tak úplně možné.

Sebelepší protéza je stále jen kompenzační pomůcka, která svého nositele v mnohém limituje. „Ale znám skvělé lyžaře, reprezentanty v golfu nebo atlety, kteří dokážou i nemožné. Když chtějí.“

Převažují pacienti po amputaci dolních končetin. U 96 % z nich je příčinou cukrovka. Zbytek tvoří úrazy a onkologická onemocnění. Amputací horních končetin ubývá díky zlepšení bezpečnosti práce. Ve většině případů jde o následky nehod na silnici

Foto: Eva Rajlichová

